

LAIVAS

Nō. 13. Metai X

Kovo-March 22, 1930

TSR vald
republic of
Lithuania

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

Evangelija

LUK. 11, 14.

NUO metu: Jėzus išvarė velnią, kurs buvo nebylys. Jam išvarius velnią, nebylys kalbėjo, ir minios stebėjosi. Kaikurie jų tarė: Jis išvarė velnius per Beelzebubą, velnių vyriausįjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženkle iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarė: Kiekviena karalystė savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystė? kadangi jūs sakote mane išvarant velnią per Beelzebubą. Jei aš išvarau velnią per Beelzebubą, per ką išvaro jūsų vaikai? Todel jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvarau velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystė tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nesvarioji dvasia, išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio: neradus ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjęs ji randa juos išsluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina pasiima

Lekcija.

EFEZ. 5, 1—9.

ROLIAI: Būkite Dievo sekiotojai, kaip mylimiausieji vaikai ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystė ir bet-koks susitepimas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nevienas paleistuvis, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stambeldystė, neturi Kristaus ir Dievo Karalystėje tėvainystės. Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsirėškia visokių gerumu, teisybe ir tiesa.

su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip pirma. Tai jam sakant, atsitiko kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarė: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo, ir krūtys kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Gavėnios Mintys.

Bloga, kuomet mokyti pasauliniai žmonės visiškai nežino tikėjimo dalykų ir nerūpina susipažintų su katalikų Bažnyčios mokslu. Ypatingai, pasirodo pas juos didelis nežinojimas katalikų mokslo apie dvasiškąjį gyvenimą.

Mokslo žmonės kartais pareiškia didžias ir garbingas mintis. Kaip kada jie paskelbia kilnias gyvenimo taisykles. Jie mano esą išradę nepaprastą dalyką, esą paskelbę žmonių išganingiausią išradimą. Kiti, pasistvėrę mokslo vyrų pareiškimus, juos kartoja ir skelbia išradėjų garbę.

Tuom tarpu, katalikai, net vidutiniai apsipažinę su katalikų mokslu apie dvasiškąjį gyvenimą, šypsosi. Jie mato, kad ten tų mokslo vyrų neišrasta nieko nauja. Jie žino, kad katalikų tai praktikuojama nuo senų senovės. Katalikai stebisi tų mokslaviryų nežinojimu.

Pasauliniai filozofai neranda žodžių girti "susivaldymą." Jie tvirtina, kad jis yra gražiausias gyvenimo papuošimas ir daro patį gyvenimą garbų. Jie išrado, kad susivaldymas augina ir stiprina žmogaus valią. Ši sustiprinta prisidedanti prie žmogaus laimės.

Šis tvirtinimas yra tikroji tiesa. Bet jis nieko daugiau nepasako už katalikiškąjį nusimarinimą. Mokslas apie nusimarinimą daugiau dar pasako, negu mokslas apie susivaldymą. Gi katalikų Bažnyčia nuo jos įsteigimo dienos nusimarinimą skelbia. Šventųjų pavyzdžiai gyvai rodo, kad nusimarinimas tobulina žmonių gyvenimą ir daro jį ir garbingu ir šventu.

Štai filozofas Seneca pasakė: "Galtingiausias yra tas, kuris pats save turi savo valdžioje arba pats save susivaldo."

Šiuos žodžius ir šiandien aukštai visi vertina. Labiau tat reiktų vertinti katalikiškąjį nusimarinimą, kurį išaukštino Viešpats Jėzus.

Filozofas Locke išsireiškė: "Brangiausias iš visų dalykų, kuriuos turime, yra susivaldymas savęs, — jėga ištesėti bandymuose, iškentėti kančias, sutikti drašiai pavojus, jėga laikytis savo įsitikinimų, nors jiems kas priešintųsi arba niekintų; jėga ramiai išsilaikyti tamsybėms ir audroms užėjus."

Daugiau už šiuos pareiškimus sako mums katalikiškasis nusimarinimas. Jis apima mažus dalykėlius ir siekia didžiaušį. Jis moko mus kantriai iškęsti oro negerumus, vietų nepatogumus, valgio trukumus, nemalonumų prityrimus, bet jis padeda iškęsti kantriai sunkias ligas, žiaurius persekiojimus, kruvinus kančinimus ir net pačią mirtį.

Šv. Povilas apaštalas pareiškė: "Aš baudžiu savo kūną ir pavergiu jį, kad apsakindamas kitiems, pats nebučiau atmetas." Štai senas katalikiškojo susivaldymo savęs mokslas. Be susivaldymo savęs, be nusimarinimo niekas neatsiekė kokių nors aukštesnių dorybių, neatliko didžiųjų darbų. Susivaldymas savęs įvairiuose dalykuose daugiau reiškia negu susitūrėjimas nuo valgio ar gėrimo.

Susivaldymas savęs apšviečia žmogaus protą. Juo daugiau dalykų neduodama kūno pojūčiams, tuo daugiau pelno dvasios jėgos.

Šv. Bazilius sako: "Suvaržykime savo kūno geidimus, kad mūsų dvasios jėgos galėtų pasidaryti drasesnės ir mūsų vidujis gyvumas ir ramybė paaugtų."

Patys gyvenimo tyrimai rodo, kad žmonės, kurie pasidavė geiduliams, visiškai neteko atjautimo ir supratimo dvasiškų dalykų. Jie išrodo sugyvuolėję, o dažnai įgavę žvėriškų jausmų.

Taigi katalikiškas nusimarinimas arba susivaldymas savęs, tebūva vartojami kasdieniniame mūsų gyvenime.

Krutamieji Paveikslai Ir Amerika.

J. Amerikos Valstybėse išdirbama daug daugiau krutamųjų paveikslų, negu kokiose nors kitose šalyse. Apie 40 nušimčių, o gal ir daugiau, įeigų už tuos paveikslus yra iš užsienio.

Bet Amerikos krutamųjų paveikslų išdirbystės, dalinai ir įvisa Amerikos visuomenė, o itin tų paveikslų cenzūra, gavo smarkų kirtį žandan ir gėdos dėmę.

Kanados ir Australijos ir net Didžiosios Britanijos paveikslų cenzūra tik per paskutiniuosius du mėnesius prieš Kalėdas atmetė šalin daug filmų, padirbdintų Hollywood'e.

Kokia priežastis, kad tie paveikslai atmesti? Gal "biznio" ar politikos čia veikiama? Ne. Priežastį atmesti davė pačių paveikslų moralinė vertė.

Cenzūra pripažino, kad jie nešvarūs, nepadorūs, gatviniai, rodą jaunuomenės prasižengimus, nemoralį, ištvirkusį gyvenimą, šlykštumus, miegamųjų kambarių scenas, palikšančias blogas mintis, moterų scenas, parodijas, kriminalius dalykus, scenas, paakstinančias lyties paguodas ir t. t.

Cenzūra dažnai iškarpo tik nešvariausias iš filmų vietas, bet su tomis 150 filmų to negalėjo padaryti ir, kaip anglai sako, "iššpyrė" jas visiškai, neleisdama kur nors jas rodyti.

Prie šios progos daug laikraštininkų daro pastabas apie J. Valstybių visuomenę ir krutamųjų paveikslų lankytojus.

Visi tie "iššpirtieji" paveikslai buvo rodomi Amerikos teatruose šios šalies visuomenei ir iš niekur nepasigirdo arba labai iš retų lūpų tų paveikslų pasmerkimas.

Tai įrodo, kad J. Valstybių visuomenės skonis, padorumo jausmai yra smarkiai apgadinti, paire, su doriniais purvais perdaug apsipratę, todėl ir neįžiū-

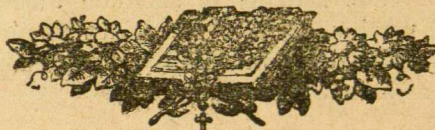
rėjo tuose paveiksluose tų šlykštumų, kurių tuojaus pastebėjo kitur.

Krutamųjų paveikslų gamintojai, kurių kišenę smarkiai užgavo užsienio cenzūra, smarkiai sujudo. Jie tuojaus išsiuntė savo atstovus į tas minėtas šalis taisyti savo "biznį", kuriam teko labai skaudus smūgis.

Taip biznieriai giliai atjautė savo nuostolį ir skubi jį taisyti, savo pelnui kelią vėl atidaryti, bet ar nors kiek susijudins čia Amerikos visuomenė, tai labai didelis klausimas. O turėtų sukrusti. Jug jai ir duotas žandinis. Užsienio cenzūra kaip ir ištarė: "Štai tuos nedorus purvus, kuriais buvo šeriama Amerikos visuomenė ir tyliai, o gal su pasigerėjimu, juos priėmė, mes išspiriame su pasibiaurėjimu šalin."

Ar tas įvykis pajudins Amerikos tėvus ir motinas, kurių vaikai tais purvais maitinami? Ar-gi Amerikos tėvams ir motinoms mažiau rūpi savo ir savo vaikų dora, kaip tie dalykai rūpi Kanados, Australijos ir Didžiosios Britanijos tėvams?

Kam rūpi saugoti sveika visuomenės dora; kam rūpi, kad prasižengimai Amerikoje mažėtų, kad tvirkimui jaunuomenės būtų užkirstas kelias, tas kiekvienas turėtų kelti balsą, kad ir J. Valstybėse cenzūruotų paveikslus ir cenzūruotų toki asmenis, kurie turi sveiką ir teisingą supratimą apie tikrąją dorą. Ne, tą dorą, kurią nustato asmuo ar asmenys pagal savo supratimo, bet tą dorą, kuri yra nustatyta pagal Dievo apreikštų įstatymų ir yra nepajudinama ir neatnainoma.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tāsa).

Tas visa yra taikoma prie mūsų privataus pamaldumo. Viešame Dievo pagerbime, maldose, apeigose dalyvaujame, žadindami savytarpiai pamaldžius jausmus, ir atiduodame visą garbę Dievui, mūsų geriausiam Tėvui. „Ir jūs, atlikę visa, kas jums paliepta, sakykite: Esame nenaudingi tarnai, darėme ką turėjome daryti“ (Luk. 17, 10). Šv. Katarina Sienietė sako: „Kas meldžiasi, tegul nemano būk del savo nuopelnų bus išklaudytas, bet del Dievo gerumo.“ (pal. Tugendschule I p. 29.). Pradedantieji dvasinį gyvenimą privalo naudotis viešomis maldomis, giesmėmis ir šventomis apeigomis savo dvasiai stiprinti, pamaldumui ugdyti; savo gi širdyje, dažnai prisimenant Dievo akyvaizdą, trumpais aktais pagerbti visur esantį V. Dievą. Kas nori pasiekti šventumo, turi šalintis doroviniai sugedusių žmonių, laikytis tylos ir dvasios ramybės.

Šv. Makaras senesnysis rašo. „Šalinkis žmonių, pasilik savo kambaryje, apverk savo nuodėmes ir nenorėk susidėti su sugedusiais žmonėmis ir tu būsi šventas.“ (pal. Tug. I, p. 27). Nuoširdžiai norėk patikti visame V. Dievui, o kur tavo jėgos netesės, Dievas priims tavo gerą norą vietoje darbo. Gaušiomis malonėmis Dievas pažymi tuos, kurie pilnai jam atsiduoda. Nesibaugink reikalaujamos aukos iš tavo pojučių ir valios Dievui, nes šimteriopas atlyginimas užtikrintas.

5. Dievo malonių įvertinimas ir dažnas jų prisiminimas vainikuoja pamaldumo rūmą. Be Dievo malonės mes nieko gero negalime padaryti. O Dievui padedant, sunkiausius dalykus galime gerai atlikti. „Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes be manęs jūs nieko negalite padaryti“ (Jon. 15, 5). Užtat Apaštalas apie save kalba: „Aš visa galiu tame, kurs

stiprina mane“ (Pilyp. 4, 13). „Nelaimingas aš žmogus! kas mane išliuosuos nuo to mirtingo kūno? Dievo malonė per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.“ (Rom. 7, 24-25). O Dievo malones gauname, jų prašydami, nuoširdžioj maldoje. Reikia melstis. Kas-gi sunkiai nusikalsta V. Dievui, — malonių nustoja; kas nusikalsta atleidžiamomis nuodėmėmis, — Dievo malones sau sumažina, it suserga. Todėl, negalime pasitikėti sau; bet visą savo viltį turėkime Dievuje, kaip skatina Psalmistas: „pakėliau mano akis į aukštybes, iš kur ateis man pagalba, pagalba man nuo Viešpaties, kuris padarė dangų ir žemę“ (Ps. 120, 1).

Mąstymų ir maldos metu dažnai prisiminime be galo didelį Dievo gerumą ir savo nepastovumą, o mūsų malda ir laike mąstymų padaryti pasiryžimai pakels sielą prie pamaldumo ir atgailos; jų-gi sekmė — dvasinis džiaugsmas ir susiramminimas.

Tą tiesą galime aiškiai suprasti iš Viešpaties pasakymo prilyginimo apie žmogų ir jo du sūnu. „Jaunesnysis iš jūdvių tarė tėvui: Tėve, duok man lobio dalį, kuri man tenka. Jis padalijo jiedviem lobį. Ne po daug dienų jaunesnysis sūnus visa surinkęs iškeliavo į tolimą šalį ir išaikvojo tenai savo lobį, gyvendamas išdykusiai. Jam visaišaikvojus, kilo anoje šalyje smarkus badas, ir jis pradėjo stokoti. Taigi, jis nuėjo ir pristojė prie vieno anos šalies gyventojų; tas jį pasiuntė į savo ūkį kiaulių ganyti. Jis geidė pripildyti savo pilvą kiaulių ėdamomis žliauktėmis, bet niekas jam jų nedavė. Apsimastęs pats sau vienas, jis tarė: Kiek tai samdininkų (mano tėvo namuose turi apsieiai duonos, aš gi čia badu stimpu! Kelsiuos, eisiu pas savo tėvą ir jam sakysiu: Tėve, aš nusidėjau dangui ir tau, jau nebesu vertas vadintis tavo sūnumi; laikyk mane kaip vieną savo samdininkų. Taigi, jis kėlėsi ir grįžo pas savo tėvą. Bet jam dar toli tebesant, jo tėvas pamatė jį ir buvo gailėstingumo su-

judintas, pribėgęs jis puolė jam ant kaklo ir jį pabučiavo. Sūnus jam tarė: Tėve, nusidėjau dangui ir tau; jau nebesu vertas vadintis tavo sūnumi. Tačiau tėvas tarė savo tarnams: Greitai išneškite gražiausį drabužį ir apvilkite jį; duokite jam žiedą ant rankos ir kurpes ant jo kojų; atveskite taip pat penėta veišį ir papjaukite; valgykite ir pokyliųaukime, nes šitas mano sūnus buvo miręs ir atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado" (Luk. 15, 11-24).

Supraskime, branginkime ir nepražudykime Dievo malonės savo nusikaltimais.

16. Pageidavimų tvarkymas.

Dvasinio gyvenimo pradžioje dažnai pasitaiko sieloms patirti jausmingojo pamaldumo malonumą ir atjausti dieviškųjų malonių gausumą. Kai kurios sielos tada įsivaizdina, būk jos yra šventos, tobūlos. Aiški klaida. Šventieji niekad nemano, būk jie yra šventi, nes mato savyje daug įvairių ydų, nusikaltimų, jaučia nuolatinę kovą, net nevisada gali jausmingai melstis. Jausmingoji malda yra gera, ji daro didesnę įspūdį pačiam žmogui; bet malda, iš tikrųjų, yra minties ir širdies pakėlimas į Dievą. Savo gausiomis malonėmis veikia V. Dievas sielą, rengdamas ją prie naujų darbų, pasiaukojimo, vargų, dvasios valymo. Bet kurios sielos tą Šv. Dvasios veikimą supranta, save nelaiko šventomis.

Jausmų sujaudintas žmogus dažnai padaro klaidų protavime. Tas atsitinka su pradėjusiomis dvasinį gyvenimą sielomis. Jausmingame pamaldume užsidegusios, išeina į kraštutinumą: pasižada Dievui daryti daugiau, negu tikrumoje sąlygos leidžia, apsisunkina pamaldumo pratybomis, imasi gausiai vartoti kūnui baudžiamasias priemones: pasninkus, ašutines, nemiegą, plakimąsi ir t.t.

Visi tie karštos širdies pamaldūs pasiryžimai bus geri, jei juos naudoti leis ir pritaras dvasios vadovas. Jo pareiga yra įstatyti sielą į tikrąjį pamaldumo kelią, sutvarkant tuos pamaldžius pageidavimus.

Kaip juos reikia sutvarkyti? Imkime tuos pamaldžios sielos pageidavimus atskiromis rūšimis.

1. Į ž a d a i. Jie yra — sąmoningas pasižadėjimas Dievui atlikti bet kurį geresnį darbą nuodėmės bausmei grėsiant. Gali būti laikini ir amžini; daromi pasaulyje gyvenančių žmonių ir vienuolinių įžadai.

Čia kalbame apie tuos pasižadėjimus Dievui, kurie nėra vienuoliniai įžadai, bet gali būti daromi ir pasaulyje gyvenančių asmenų ir vienuolių; pav. visiškai negerti svaigalų, nerūkyti, nevalgyti mėsos; kasdien kalbėti Ražančiaus dalį ir t.t. Tie pasižadėjimai gali būti lengvi išpildyti ir sunkūs; pav. kasdien kalbėti 3 Sveika Marija, laimingos mirties prašant, nėra sunku įvykinti, o aplankyti Šv. Žemę, Išganytojo kančios vietas, stoti vienuolyne ir t.t. yra gana sunkūs įvykinti.

Dvasios vadovas, atsižvelgdamas į vadovaujamos sielos būklę, į visuomeninį asmens pastovį, gali leisti ir gali uždrausti, ypač sunkius įvykinti įžadus; kitus gali pakeisti tinkamesniais, sutrumpinti juos, leidžiant mėnesiui, ar pusei metų savo stiprybę iširti.

Daug svarbiau yra sielai gerai atlikti maldas, negu daug maldų pasižadėjus kalbėti, blogai jas atlikti. Dvasios vadovas privalo įžvelgti į šią vadovaujamojo silpnybę ir neleisti per daug apsisunkyti jam vis naujai pasižadėtomis kalbėti maldomis. Kada išmoks gerai melstis, tada daug melsis.

(Bus daugiau).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

Teresė savo paprastais kukliais rūbais apsirėdžius, kartu su savo artimiausiais giminėmis dalyvavo tos dienos džiaugsmuose.

Jos paprastas, labai naturalis, užsilaikymas padarė jį manė galingą įspūdį. Gavau progos pakalbėti kelis žodžius su ja. Tai ir žymiausi miestelio asmens sustiprino manyje geriausią apie ją nuomonę.

Tos iškilmės ir tas pasirodymas to paprasto bendro šeimyninio gyvenimo paliko manyje neišdildomą žymę.

Teresės Naminis Gyvenimas.

Dabar eisime prie faktų. Mes juos turime svarstyti, norėdami išrišti tuos nepaprastus įvykius Teresės Niumaniūtės gyvenime.

Niumanai turi dešimts vaikų. Patys tėvai ir visi vaikai džiaugiasi gera sveikata. Toje šeimoje niekas nesirgo jokia nervų liga. Nė vienas šeimos narys neparodė jokių proto trukumų ar ligos. Šiuos dalykus norėjau pats iširti ir ištyriau gerai, būdamas Konnersreuth'e.

Teresė buvo vyriausia. Ji jautė turinti priedermę dirbti ir padėti užlaikyti kitus vaikus, kuomet jos tėvas buvo paimtas į kariuomenę kovoti už savo tėvynę Pasaulio Kare.

Pirmiau ji rimtai galvojo paaukoti save Dievui, įstojant į Seserų Misijose dirbti Kongregaciją. Buvo padaryti prisirengimai stoti į Benediktinių Vienuoliją Tutzinge.

Bet, kilus karui, kuomet jos tėvą paėmė kariuomenėn, ji išėjo tarnauti pas vieną ūkininką. Ten ji arė laukus

jaučiais. Ji nešiojo į klėtį (svirną) aukštytyn laiptais grūdų maišus, kurie svėrė daugiau negu 150 svarų. Jos mylimiausias darbas buvo šienas lankose pjauti. Mat, tą darbą dirbant, ji neturėdavo kliūčių savo mintimis kilti prie Dievo. Teresė visuomet buvo paprasta, pamaldi ir linksma mergina.

Visa tai, kas čia apie ją minėta, liūdi ja gerb. klebonas, jos mokytojas, jos pirmesnieji samdytojai ir miestelio gyventojai.

Nežiūrint to, kad daugybė asmenų nuolatos ją tēmyja, jos klausinėja ir tuomi sunkiai vargina, ji vienok pasilieka linksma. Tas linksmumas susimaišęs yra joje su žavėjančiu kūdikiškumu.

Kurie ją samdė dirbti, aukština ją ne tik dėl jos fiziškų jėgų, bet dėl jos didžio darbštumo, sąžiningumo ir atsidavimo savo pareigoms.

Tėvas Naber apie jos pamaldumą pasakė: "Ji visuomet buvo rami mergaitė, labai protinga ir blaivi savo religiniame gyvenime, nepajudinama savo pamaldume, bet neturinti jokių daktiškių ypatybių."

Jos Stėbėtinis Išgijimas.

1918 m. kovo 18 d. kilo didelis gaisras jos darbdavio kaimyno namuose. Teresė dėjo visas savo jėgas, kad pagelbėjus užgesinti ugnį. Stovėdama ant kedės per dvi valandas, ji padavinėjo kibirą po kibiro vandens. Stai ga ji pajuto, kad, rodos, kas lūžo jos nugarkaulyje. Ji puolė aukštinka visa permirkus vandens. Po to sekė baisūs traukymai ir paralyžius nekurių jos kūno dalių.

Dabar jau ji negalėjo dirbti jokio sunkaus darbo, bet lengvesnius dar šiaip bei taip dirbinėjo. Penki įvairūs

gydytojai bandė ją gydyti, bet nesulaukta iš to jokio gero.

Nelaimė, nebuvo paimta X-spinduliais paveikslas.

Del to nebuvo tikrų žinių, kurie organai buvo pažeisti ir kaip ir todėl sunku moksliskai parodyti, kaip galėjo įvykti jos išgyjimas.

Pamaži Teresės akys pradėjo silpnėti. Galutinai ji neteko regėjimo. Nuo 1919 metų per keturis ištikus metus ji išbuvo neregė. Nuo to ta neregystė atėjo nebuvo pilnai iširta.

Nuo 1914 metų Teresė ir visa Niumanų šeimyna pamėgo pamaldumą prie "Jėzaus Mažosios Gėlės." Būdamas sveika ir vėliau ligoje, kol matė, Teresė mėgo skaityti apie savo vienvardę ir gerai susipažino su jos gyvenimo įvykiais.

Teresė Niumaniūtė susiplanavo atlikti noveną prie to paties vardo šventosios. Novena turėjo būti pradėta balandžio 29, 1923 m. Tą dieną kaip tik įvyko paskelbimas Teresės, Mažosios Gėlės, palaimintąja.

Novenos tikslas buvo ne atgavimas regėjimo, bet gavimas Palaimintosios Teresės kūdikiškos dvasios. Bet kaip didžiai nustebo neregė mergina, kada ji palaiminimo rytą, pabudo ir štai ji mato dienos šviesą.

Niumanų namą pripildė džiaugsmas. Greitai žinia pasklido ir visas miestelis ėmė džiaugtis tos šeimos džiaugsmu.

Kiti kentėjimai ir nesveikavimai pasiliko iki dienos, kurioje Teresė, Kūdikielio Jėzaus, buvo paskelbta šventąja, tai yra, iki 1925, gegužės 17 d. Tą dieną Teresė Niumaniūtė po septynių metų skaudžių kentėjimų, staiga išgijo. Kunigo Naber'o atpasakojimai, kuriuos jis suteikė Jonui Mayerhofer'ui viešai paskelbti, skamba taip: "Aš buvau pašauktas pas ligonę. Ji buvo įsmeigus

akis į kokią tai nematomą daiktą. Jos rankos ištiestos į tą pat pusę. Jos veidas spindi džiaugsmu. Štai ji palingavo galva, kaip ir ką tvirtindama, pasakui ją pakraipė, kaip ir ko nenorėdama. Staiga ji atsisėdo. Taip ji negalėjo padaryti per šešis ir pusę metų. Tas judėjimas sukėlė jai vienok didžių skausmus sužeistame nugarkaulyje.

Kada ji išbudo iš to nepaprasto įvykio, aš paklausiau, kas su ja atsitiko. Vietoje tiesioginio atsakymo, ji, lyg ir susimaišius, tvirtino, kad ji jau galinti pasikelti ir vėl pradėti vaikščioti.

Jos motina tuojaus apžiūrėjo kairiąją koją, kuri per devynis paskutinius mėnesius buvo pritraukta. Dabar ta koja buvo kaip reikia. Paliegėlė pakilo ir vedama jos tėvo ir Gailestingosios Sesers vienuolės, ji kokią pusę valandos vaikščiojo šian ir ten po kambarį.

Aš pakartojau savo klausimą, kas su ja atsitiko. Ji atsakė, kad, jai besimeldžiant, staiga pasirodė skaisti, garbinga šviesa aplink ją. Malonus balsas klausęs jos, ar ji norėtų pasveikti. Ji atsakiusi balsui, kad jai vis tiek, ar ji pasveiks, ar pasiliks paliegėlė, ar mirs, kad Dievo valia būtų išpildyta. Tuomet balsas jai pasakęs, kad didis džiaugsmas laukias jos šiandien: ji galėsianti vėl vaikščioti. Bet jis pridūrė, kad didesni kentėjimai laukia jos ateityje, ir kad jai joki daktarai negalėsia pagelbėti.

Balsas, padrąsinęs ją, pasakė jai, kad ji nepasiduotų nerimasčiai: "Aš, sakė, padėjau tau praeityje, aš padėsiu tau ir ateityje."

Balsas paaiškines jai didžią kentėjimų vertę ir baigė savo kalbą šiais žodžiais: "Aš parašiau: kentėjimai

daug daugiau išgelbėjo sielų, negu iškalbingiausi pamokslai." (Šv. Teresės Kūdikėlio Jėzaus 6-sis laiškas misijonieriams)."

Čia atpasakotas tikriausias atsitikimas. Jis labai nepaprastas. Paliegėlė per kelis metus ir neregė, Teresė Niumaniūtė, staiga praregi ir pasveiksta. Tai neužginamas faktas. Bet katalikų Bažnyčia netvirtina, kad čia įvyko tikriausias stebuklas ir palieka daktarams, taikant visą medicinos mokslą, išaiškinti išgijimą natūraliu būdu. Nes ne visuomet staigūs išgijimai iš paralyžiaus ir neregystės yra stebuklingi, itin, kad Teresės liga prasidėjo nuo išgąsties ir nuovargio, kurių ji prityrė, atsitikus aukščiau aprašytam gaisrui.

Vienok, norįs išaiškinti Teresės išgijimą natūraliu būdu, be prisidėjimo Dievo stebuklingos pagalbos, sutinka daug kliūčių.

Teresės kairėji koja buvo pritraukta. Gilios, pūvančios žaizdos joje atsivėrė. Keli daktarai tas žaizdas gydė. Jie išbandė visokiausias gydymo tokių žaizdų priemones. Viskas nuėjo niekais. Išrodė, kad koja turės būti nupjauta.

Kas-ne-kas parsigabeno rožių, kurios buvo sudėtos ant "Jėzaus Mažosios Gėlelės) karsto ir pašventintos. Jų kelias uždėjo ant suraišiotos Teresės Niumaniūtės kojos. Tai buvo 1925 m., geguž. 3 d. Iš ryto žaizdų jau nebėliko. Jas dengė gražiausia, sveikiausia oda.

Paralyžius vienok nepranyko. Jis tęsėsi dar dvi savaites. Jis pranyko 1925 m., gegužės 17 d.

Tas staigus gūnų žaizdų išgijimas sudaro visą nepaprastumą. Teresės išgijimai iš kitų ligų galima bandyti aiškinti nervų susikratymu arba jos vaizduotės jėgos įspūdis ant minties ir kū-

no, bet kad staiga pranyktų gili žaizda ir į kelias valandas jos viršus užsidendtų gražia, sveika oda ir ne valandėlei tiktai, bet ant visados, tai to prigimtu būdu negalima išaiškinti.

1925 m., lapkričio 7 d. Teresė Niumaniūtė vėl susirgo. Jos kentėjimai pradėjo taip didėti, kad tėvai pašaukė garsų daktarą. Jis rado, kad ji susirgo aklosios žarnos uždegimu. Sutvarkė, kad tuojaus būtų nugabenta ligoninė ir ten jai manė padaryti operaciją. Jis pareiškė, kad neužtikrina jai išlikti gyvai, jei operacija bus atidėta iki ryto.

Pradėjo rengtis jau ją išvežti. Ji pasiprašė gerb. klebono leidimo melsti Šv. Teresės užtarymo. Ji meldė išgijimo be operacijos, jei tai sutinka su Dievo valia. Delko ji tai darė? Gal išbaimės? Ne. Ji nesibijojo operacinio peilio, bet jai gaila buvo jos motinos, kuri labai sielvartavo dėl galimų iš operacijos atsitikimų.

Atnešė šventosios stebukladarės relikvijas ir padėjo ant skaudamo šono. Visi, susirinkusieji pas ligonę suklaupę meldėsi, o ji raitėsi dėl baisių skausmų.

Staiga Teresė nurimo. Ji kiek-niek pakilo lovoje. Jos veidas atsimai-nė. Jos akys plačiai atsimerkė, rankos pakilo ir ištiestos lyg prie kokio mylimo asmens. Jos lūpos ištarė žodį "Taip." Dabar ji visiškai pilnai atsėdo lovoje. Gerb. klebonas paklausė, ar vėl Šv. Teresė atėjo ją gelbėti. Ji atsakė: "Taip; ir ji liepė man eiti tuojaus bažnyčion ir padėkoti Dievui."

Dabar ji atsikėlė ir draugaujant dar dešimčiai asmenų, ji padarė, kaip jai buvo sakyta. Skausmai ir karštis visiškai ją apleido. Iš ryto ji priėmė Šv. Komuniją bažnyčioje. Naktį perėjo jai atakas. Buvusio karščio ženklai išbuvo ant jos lūpų visą savaitę.

(Bus daugiau)

Katalikų Pasaulys

INDIJA. *Tigro naguose.* Misionieriams tenka visko paragauti. Nelengvas jų kryžius.

Kunigas Kristoferas Brooks, vienuolis, misionierius, begindamas savo parapjėčius, pakliuvo į tigro nagus. Tas kunigas kilęs iš Watertown, Wise. Jo motina ir dabar ten gyvena. Jo brolis Petras yra vienuolis-jezuitas ir dirba St. Louis, Mo. Universitete.

Tėvas Brooks darbuojasi Ballukaparoje, Bengalų Indijoje. Jis ten įsteigė misiją. Jis pats savo rankomis pastatė bažnyčią. Pasidarbavęs keturis metus, jis susilaukė 2,000 naujai atsivertusių indų.

Šių metų sausio 3 d. Tėvas Brooks su savo pagalbinkais dirbo Mažosios Gėlės bažnyčioje. Staiga jie išgirsta, kad lauke, pas bažnyčią pasidarė baisus sumišimas. Jie išbėgo laukan. Žmonės persigandę. Pasirodė, mat, didžiulis bengalinis tigras ryžių lauke.

Nebuvo laiko gryžti namon ieškoti ginklų. Tėvas Brooks, vienas vietinis, tegimis kunigas, tėvas Antanas Gomez ir Brolis Bede, amerikietis tuojaus pasileido į ryžių lauką.

Tuom tarpu tigras, iššokęs iš ryžių, parkirto vieną žmogų ant žemės, apdraskydamas jį. Toliaus puolė Tėvą Gomez, bet taip mikliai susisuko, kad išvengė tigro kirčio. Tigras puolė vieną senyvą krikščionį, parkirto jį ant žemės ir ėmė draskyti. Tėvas Brooks, pagriebes iš vieno žmogaus durtuvą ir puolė nudurti žvėrį. Tas žygis jam nepasisekė. Tigras, metęs savo auką, puolė Tėvą Brooks ir jį parsigriovė ant žemės. Prasidėjo baisi tragedija. Tigras draskė ant krūtinės ir pečių rūbus; Kunigas, kaip galėjo, gynėsi.

Brolis Bede sučiupo iš vieno persigandusio ir nežinančio, ką daryti žmogelio, šautuvą. Jis iššovė. Jo šūvis pataikė tigrui taip gerai, kad jis krito negyvas. Tėvas Brooks tapo išgelbėtas nuo bailsios mirties. Jis daug prikentėjo nuo žaizdų, bet, galutinai, visiškai pasveiko ir gali dirbti.

FRIBURGAS. (Šveicarija). Gyvuoja tarptautinė katalikų studentų Misijų draugija. Jos vardas "Pax Romana." Friburge dabar įsteigė tos draugijos Misijų sekretorijatas. Jis veiks išvien su centraliniu sekretorijatu. Yra panašūs sekretorijatai ir draugijos kitose šalyse. Belgijoje tokia organizacija vadinasi Aucam, Vokietijoje Akademischer Missionbund, Amerikoje, Students' Mission Crusade. Dabar užmezgami tarp jų santykiai.

KINIJA. — Vasario 26 d. komunistų banditų gauja užpuolė ir paėmė nelaisvėn vyskupą Versiglia, kun. Caravario ir tris kinkietes vienuoles. Vyskupas ir jo draugkeleiviai laiveliu keliavo į Suipin'ą. Komunistai užpuolė laivelį. Pareikalavo nuo vyskupo po \$500.00. Jie gavo atsakymą, kad tiek pinigų negali gauti. Tuomet juos pasiėmė komunistai su savim į kalnus ir ten juos nužudė.

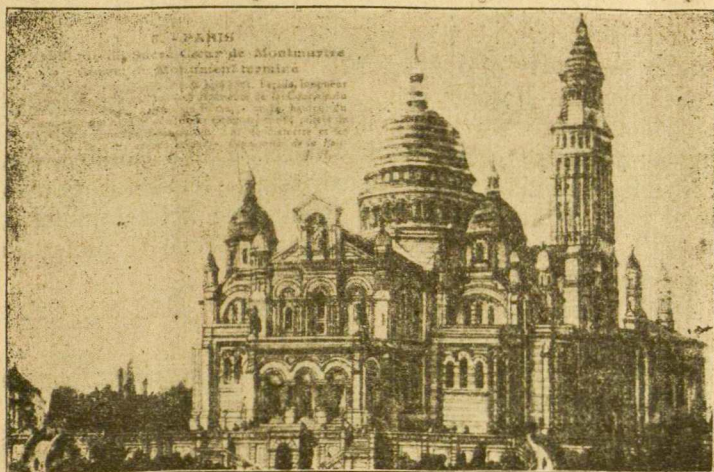
Du kunigai keliavo derėtis su komunistais dėl kainos už suimtuosius. Jie nukeliavę rado jau tik šaltus layonus.

Tokių žinių paduota iš Hong Kongo.

OLANDIJA. Šokių siutimas visur siaučia. Jo biauri įtaka į jaunuomenės gyvenimą atjaučiama. Nekuriose šalyse net parlamentas ir valdžia ima svarstyti, kaip įstatymais apginti tautos dorovę, kurią ardo šokių siutimas.

Olandijoje Vidųjų reikalų Ministerija, parlamenui iškėlus šokių klausimą, ima sekti ir tyrinėti šokius ir jų išdavas.

Šv. Jėzaus Širdies Bažnyčia Paryžiuje.

PARYŽIUS. Kunigas Poidebard, je-
zuitas surado Mesopotamijoje senovės Ro-
mos tvirtovės liekanas.

Tas kunigas vadovauja archeologinei
misijai, kuri darbuojasi Rytuose, vesda-
ma įvairius senovinių vietų ir griūvėsių
iškasenas, svarbias istorijai. Tą misiją
globoja Francijos Akademija "Inscrip-
tions et Belles Lettres" ir ji tą žymų at-
radimą dabar paskelbė.

Tėvas Poidebard panaudojo orlaivį.
Šis lėkė labai žemai, tiek kiek galima.
Taip belėkdamas jis įžiūrėjo priešakinių
sienų pamatus senovės Romos tvirtovės
ant Rytų ribų. Ji išrodo kaip didokas
fortifikuotas miestas, apsaugojas Kha-
bour perėjimą. Griūvėsiai tęsiasi per ko-
kias aštuonias miles.

PULKININKAS — KUNIGU. Hugo
Richter 60 metų senumo, buvęs Austro-
Ungarijos armijos pulkininkas įsišventi-
na kunigu Viennoje. Jis manė seniau pra-
dėti eiti kunigų mokslą, bet karas su-
trukdė. Jis giliai tiki, kad dėl jo pasi-
ryžimo būti kunigu Dievas jį stebuklin-
gai išgelbėjo nuo mirties.

Pasaulinio Karo metu, 1916 m., jis
buvo su armija Volinijoje. Vieną dieną
jį vyriausybė išsiuntė su mažu būriu ka-
reivių ištirti rusų pozicijas. Staiga jis
pastebėjo, kad pakliuvo, kad gryžti ke-
lias užkirstas. Taip pat apsižiūrėjo, kad
link jų atmaršuoja rusų kariuomenės da-
lis. Ką daryti? Matyti ant upelio tiltas.
Reikia bandyti slėptis tenai. Suėjo su
savo kareiviais po tiltu. Nelaimė. Jie jau-
čia grimstą žemyn. Kur dėtis? Po tiltu
jie skęsta dumble, viršum tiltu eina ru-
sų kareiviai. Jo vyrai jis pats jau bu-
vo iki juostai nugrimzdyti ir dar vis lindo
žemyn.

Pulkininkas ėmė karštai melstis. Po
valandėlės pajuto, kad jau sustojo linde
gilyn. Rusų kariuomenė nutraukė tolyn.
Vargais negalais jis su savo žmonėmis
išsimankė iš dumblo ir laimingai prasprū-
do atgal pas savuosius.

Dabar Pulkininkas Richter studijuo-
ja Viennos universitete ir bus greitai į-
šventintas kunigu.

MUSŲ DARBAI

“Laivo” šeimynėlė — skaitytojai žymiai paūgėjo. Daug Kolegijos Remėjų ir “Laivo” skaitytojų išpildė mūsų prašymą, — surasti bent vieną naują “Laivui” skaitytoją. Labai žymia dalimi prie to prisidėjo savo darbu gerb. Kolegijos Direktorius kun. D-ras J. Navickas. “Laivui” į pasaulį dabar kas savaitė išplaukia 4,500. Iki Velykų tikimės sudaryti lygiai 5,000. Ar tai pavyks pasiekti, daug priklausys nuo Jūs, gerbiamieji “Laivo” skaitytojai. Savo kolonijoje suraskite bent vieną žmogų, kuris užsisakytų “Laivą”, arba patys užsisakykite “Laivą” giminėms į Lietuvą. “Laivo” kaina vienoda visame pasaulyje, būtent: metams \$2.00. Metiniai Kolegijos Remėjai, įmokeję \$3.00, gauna teisių bendrauti Kolegijos Remėjų ir Marijonų Kongregacijos nuopelnuose ir dvasinėse privilegijose. Jeigu laike tų metų mirtų, apie jų mirtį skelbiama “Laive”, prašant visų Kolegijos Remėjų sukalbėti už Remėją po 1 Ražančiaus dalį. Marijonų Vienuolyne už kiekvieną mirusį Remėją laikomos dvejios šv. Mišios, o taip gi dvejios šv. Mišios bendrai už visus gyvus ir mirusius Remėjus. Kol Remėjas yra gyvas, “Laivą” gauna veltui, būtent: metiniai Remėjai — vienus metus, o amžinieji, garbės ir nariai Steigėjai iki savo gyvenimo pabaigai. “Laivo” palanki ir rami dvasia, gvildenamieji klausimai ir dėstomosios tikėjimo tiesos kas savaitė atneša daug naujos šviesos visiems skaitytojams. Kas “Laivą” bent kelis mėnesius skaitė, — nenori su juo skirtis. “Laivas” Amerikos lietuvių tarpe eina svarbias misijonieriaus pareigas. Daug kas, beskaitydamas “Laivą”, pasiryžo taisyti ir sutvarkė savo gyvenimą. Turimieji padėkos laišakai rodo, jog tie žmonės pasiekė širdies ramybės, Dievo malonei veikiant, beskaitydami “Lai-

va.”

Būtų labai gera praplėsti bent iki 5,000 “Laivo” skaitytojų būrius. Jeigu kas nėra “Laivo” matęs, o norėtų su juo susipažinti, tegul tik parašo Redakcijon, o prisiusime keletą numerių veltui pasi-skaityti. Laiškus ir pinigų siųsdami adresuokite:

“Laivas”, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

Kaz. Senkus Ashley, Pa.	3.00
Leonard. Jagiella Chicago, Ill. ..	3.00
A. Naudžiuniene Shenandoah, Pa.	3.00
Mare. Mikšienė Chicago, Ill.	3.00
Ieva Virbilienė Chicago, Ill.	5.00
Mar. Sosnauskienė Paterson, N. J.	3.00
Mar. Sasnauskienė Paterson, N. J.	3.00
And. Baranauskas W. Frankfort, Ill.	3.00
Ona Pridotkienė Cleveland, Ohio	3.00
Mar. Viliunienė Detroit, Mich. ..	3.00
D. Kazlauskienė Hartford, Conn.	3.00
Ver. Jusevičienė Chicago, Ill. ..	3.00
Juozas Gikis Chicago, Ill.	3.00
Juoz. Kinčinas Chicago, Ill.	3.00
Mar. Benderienė Waterbury, Conn.	3.00
Pr. Duoba So. Boston, Mass. ..	5.00
K. Montrinienė Chicago, Ill.	3.00
Z. Giržintienė Chicago, Ill.	3.00
Ant. Patapas Schenectady, N. Y.	3.00
Ant. Malinauskas Schenectady, N. Y.	3.00
M. Gričienė Elizabeth, N. J. ..	\$120.00
K. Kulbis Elizabeth, N. J.	20.00
A. Milukienė Elizabeth, N. J. ..	15.00
O. Lisauskienė New York City ..	5.00
Veronika Kasparavičienė Dorches- ter, Mass.	\$500.00
Kun. Kazimieras Urbanavičius, Nor- wood, Mass.	\$200.00
Kun. Pranas Virmauskis, Boston. Mass.	\$100.00
Aldona Piličauskaitė Worcester,	

Mass. (L. P. B.) \$100.00
 Katrina Vosylienė Boston, Mass. \$50.00
 Antanina Kriščiūniūtė Worcester,
 Mass. \$50.00
 Ignas ir Antanina Tutkai, Dorches-
 ter, Mass. (L. P. B.) \$50.00
 Šv. Onos Draugija Worcester, Mass. \$25.00
 Blaivininkų Kuopa Worcester, Mass. 25.00
 Vincas Grudzinskas Boston Mass. (pa-
 sižadėjo likti amžinu nariu) 5.00
 Vengras Boston, Mass. 5.00
 J. Mankus Worcester, Mass. 3.00
 Kardokienė Worcester, Mass. ... 1.00

*Vajaus metu Kolegijos fondui aukojo
 sekantieji asmenys:*

HARTFORD, CONN.

\$500.00 — Kun. Jonas Ambotas.
 \$100.00 — Kun. Jonas Bakšys.
 \$50.00 L. P. B. — Ieva Rašimaitė.
 10.00 — Viktorija Pateckienė, Andrius
 Pateckis.
 \$5.00 — Vincas Nenortas, Antanas
 Deltuva, Jonas Geraitis, Jonas Mančiū-
 nas, Ieva Butnoraitė.

\$3.00 — Teresė Balvočienė, Magdale-
 na Skirvaitienė, Michalina Rulevičienė,
 Antanas Zokaitis, Marijona Jasinskienė,
 Pranciška Motiejūnienė, P. Dovydaitienė,
 Antanas Kupčiūnas, M. Brundzaitė, Ele-
 na Čebatorienė.

\$2.00 — Ona Gegužinskienė, Teofilius
 Jonukevičius, Jonas Kulbackas.

\$1.00 — Ona Gečienė, Marijona Mic-
 kevičienė, ir daugelis kitų, neįteikusių sa-
 vo vardų.

WATERBURY, CONN.

\$100.00 — Kun. Antanas Vaškėlis,
 kun. Juozas Kazlauskas.

\$50.00 — Jonas Kairys, Jonas Liesu-
 naitis.

\$5.00 — Ona Grinčiūnienė.

CAMBRIDGE, MASS.

L. P. B. \$100.00 — p-lė Margareta
 Grybaitė.

\$50.00 — Aleksandras Dirsė; žadėjo
 \$50.00—Aleksandras ir Ieva Patembergai.
 \$25.00 — L. D. S. 8 kuopa.
 \$10.00 — A. Vaisiauskas.
 \$5.90 — Aleksandras Dirsė, Jurgis
 Mockevičius, Matas Norbutas.
 \$4.00 — Jonas Malinauskas.
 \$3.25 — Petras Valentukevičius —
 “Dienos Uždarbi.”
 \$3.00 — Marijona Sundukienė, Ona
 Smilgienė, Viktoras Četkauskas, Antanas
 Zaveckas, Ieva Ajauskienė, Aleksandra
 Kupovidenė, Ieva Patembergienė, A. Len-
 kauskienė, Julija Dambrauskienė, Kazi-
 mieras Bukaveckas, J. Puzinas, Kazimie-
 ras Paulauskas, V. Žekevičius, S. Bug-
 naitis, Vladas Jakas.

\$1.00 — P. Vilkienė, V. Janeliūnas,
 J. Mackevičius, S. Paliukas, I. Sutkus,
 A. Vincūnas.

50c. — B. Jakutis.

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
 už aukas. *Remėjų Centras.*

KRISTUMI DIDŽIUOKIS!.

VI. Balnionis.

(trioletai).

Garbė pasaulio ūkanoms pracina,
 Ir džiaugsmo amžino jinai neduoda,
 Skaudus vien teismas sąžinės ateina
 Garbė pasaulio ūkanoms pracina,
 Ir vardą, talentus apleisti prisieina,
 Vien lieka kas nedora, juoda,
 Garbė pasaulio ūkanoms pracina
 Ir džiaugsmo amžino jinai neduoda.

II

Tik Kristumi tu privalai didžiutis,
 Aukščiausiu Dievu visagaliu.
 Gana liūdėti, aimanuoti,
 Tik Kristumi tu privalai didžiutis,
 Po jo galinga vėliava rikiutis
 Ilgėtis laukti Idealo.
 Tik Kristumi tu privalai didžiutis
 Aukščiausiu Dievu Visagaliu.

Katalikiškoji Akcija.

Plėčiantis dechristionizacijai ir lietuvių nutautėjimui, Konferencija energingai ragina visus visuomenės vadus labiau susidomėti katalikiška ir tautiška akcija, sutraukiant visus lietuvius katalikus į geras katalikiškas draugijas bei organizacijas, o jas sukoncestruojant į Federaciją, kad toji akcija būtų tikslesnė ir sėkmingesnė. Ypatingai yra raginama susirūpinti jaunimo organizavimu ir globojimu. Plačiau vystant katalikiškąją akciją, patariama ieškoti kelių, kuriais galima būtų koordinuoti mūsų veikimą su Amerikos katalikų veikimu, kas prisidėtų ir prie lietuvių tautos išgarsinimo.

TAI BENT KONFERENCIJA. Lietuvių Katalikų Konferencija vakaruose, įvykusi vasario 26 d., nepaprastai gražiai pavyko. Joje dalyvavo keturiolika parapijų, virš šimto draugijų, virš keturių šimtų draugijų ir organizacijų atstovų ir daugybė svečių, atvykusių iš trijų vakarinių valstybių. Konferencijos skaitlingumas parodė, kad lietuviams katalikams gyvai rūpi tikėjimo ir tautos reikalai, o dalyvių graži nuotaika parodė, kad lietuviai katalikai moka vienybėje dirbti. Per keletą valandų spėta išklausti dviejų referatų, priimta Vytauto paminėjimo planas ir visa eilė rezoliucijų ir nutarimų, su kuriais mūsų malonūs skaitytojai jau susipažino.

Reikia tik palinkėti, kad tie visi gražūs nutarimai būtų įvykinti gyveniman. O kad taip bus, abejoti netenka. Konferencijoje pasireiškęs entuziazmas ir atstovų pasiryžimas ne tik nutarti, bet ir dirbti, yra geriausių užtikrinimų.

WORCESTER, MASS. — Vargšų šelpimas jų varge yra didelis gailestingas darbas. Vargšų visur turime. Bet organizuotas gailestingumas daug geresnis, negu neorganizuotas. Kas padeda labdarėms — daro gera visuomeninį darbą.

Už tai verti viešos padėkos.

Šv. Kazimiero par. yra geros širdies žmonių, kurie savo aukomis prisideda prie Labdarybės. Kitų tarpe turime p. Lozoraičius, Dabrilus, Sidabrus, Lodus, Senkus, Ulevičius, Lengvinį ir kitus auka ir darbu remiančius labdarinę darbą. Be abejo, vargšai jiems yra nuoširdžiai dėkingi už paramą.

K. L.

DAYTON, OHIO. Visur Amerikoje ir Daytone jaučiama šiemet sunkūs laikai. Vasario 28 d. Cash Register Co. atleido 1,500 darbininkų. Dirbtuvės savaitėje dirba tris, keturias dienas. Kiek geriau darbui eina General Motors.

Daytono lietuviai šiek tiek juda. Atgijo naujam veikimui Darbininkų kuopa. Ji taipgi prisidėjo prie bažnytelės papuošimo. Šv. Kryžiaus bažnyčioje įtaisė sakyklą.

Katalikai žmonės vis labiau susipranta ir visokio plauko išnaudotojus: socialistus, komunistus, laisvamanius šluoja iš savo tarpo. Pas mus bolševikus praminė dvikojais katinais. Ir jie panašūs į katinus, — selina prie katalikų, it katinai prie lašinių. Verta jų apsisaugoti. *Jurgis.*

MONTELLO, MASS. — Vasario 18 d. buvo didelės iškilmės — minėjome Lietuvos neprigulmybės paskelbimo šventę. Iškilmes suruošė Federacijos 19 skyrius, kuriame vikriai darbuojasi p. J. Treinavičius. Programai vadovavo gerb. klebonas kun. S. Kneizys. Parapijos choras gražiai sudainavo himną ir dainas. Kalbėjo adv. J. Vervečka, "Darbininko" redaktorius A. F. Kneizys ir kun. J. Švagždys. Visų kalbos buvo pilnos patriotizmo. Dalyvavusieji gaudyte gaudė kiekvieną kalbėtojų žodį. Vyrų kvartetas ir p. M. Mazgalienės solo pajvairino labai vykusiai visą iškilme.

Visi buvo patenkinti gražia susirinkimo nuotaika.

A. Sako.

Amerikos Lietuvių Žinios.

KLAUSIMAS. Girdėjau, kad kas šv. Apolionijos dieną nevalgo ir negeria, tas neturi dantų sopėjimo. Ar tai tiesa? V.

ATSAKYMAS. — Šv. Apolionija yra kankinė už šventąjį tikėjimą. Be kitų kentėjimų jai teko kentėti didžius skausmus, kada jai gyvai dantis daužė ir laužė. Ji savo tais kentėjimais pelnė didelius nuopelnus pas Dievą.

Ją krikščionys žmonės apsirinko kaip globėją ir užtarytoją pas Dievą, būtent, kad dėl jos užtarymo Dievas gelbėtų nuo ligos dantų skaudėjimų.

Todėl vieni tą dieną pasninkauja ir meldžiasi prie šv. Apolionijos, kiti kitus kuriuos-ne-kuriuos gerus darbus atlieka. Jei tai sutinka su Dievo valia, tai Jis dėl šv. Apolionijos užtarymo apsaugoja nuo ligos. Bet niekas neužtikrino, nei neužtikrina, kad, jei kas nevalgys ar negeris tą dieną, kad jis bus liuosas nuo dantų skaudėjimo.

Jei kas taip tvirtina, tai daro be pamato.

KLAUSIMAS. — Ar reikalinga žegnotis prieš ir po valgio?

V., Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. — Nėra aiškaus įsakymo nei Dievo, nei Bažnyčios taip daryti. Bet labai tinkama ir didžiai naudinga taip daryti.

Šv. Povilas aiškiai mokina, kad "ar valgote, ar geriate... ir tai Dievo garbei darykite.

Kada žmogus be ženklo kryžiaus, be maldos sėda į stalą valgyti, tai jis atlieka tik paprastą gyvūno dalyką, kaip ir kiti visi gyvieji sutvėrimai. Bet kada jis, prisirišęs prie stalo valgytų, gražiai, dievotai ir rimtai sako "Vardan Dievo Tėvo ir... ir tt." tai jis parodo, kad valgydamas mato Dievo valią ir ją pildo. Jis tuomet valgo, kad palaikytų savo gyvy-

bę ir sveikatą ir ją naudotų Dievo garbei.

Tuomet žmogus valgo kaip protingas Dievo sutvėrimas, tai daro dėl Dievo ir Jo garbei.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė, jei kas "brostvy" nenešioja, o jei nešioja, bet už jas poterų nekalba.

K. Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. Yra tikišinės, bažnytinės brolijos. Jos turi savo ženklus, kaip va, škaplierį, medalikėlį, juostelę ir p." Tuos ženklus žmonės lietuviai buvo papratę vadinti "brostvomis."

Nėra įsakymo prie tų brolijų prigulėti arba prisirašyti. Kas nori prisirašo, kas nenori — ne. Kas prisirašo, gauna brolijos ženklelį arba "brostvą." Ją turi nešioti taip kaip tos brolijos yra nurodyta. Taip pat turi kalbėti skirtas maldas.

Kas visa tai išpildo ir yra be mirtinos nuodėmės, pelno brolijai suteiktus atlaidus. Kas "brostvy" nenešioja ir už jas poterų nekalba, nuodėmės neturi, bet atlaidų nepelno.

KLAUSIMAS. — Ką reikia daryti, kad pažinus Jėzų Kristų?

J. P. So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. — Skaitykite ir svarstykite Naująją Įstatymą ir parašytas apie Išganytoją knygas. Tokių knygų turi "Draugo" knygynas. Labai tiktų Jums knyga: "Išganytojas." Tai yra plati, didelė knyga. Jos kaina \$2.00. Naujasis Įstatymas kainuoja \$1.25.

KLAUSIMAS. — Girdėjau kalbant, būk Išganytojas daug ką vadinęs broliais, seserimis. Ar tiesa?

P. Jonaitis, S. Louis, Mo.

ATSAKYMAS. — Tiesa; Jėzus pasakė: "Kas nors daro valią mano Tėvo esančio danguje, tas mano brolis, ir sesuo, ir motina" (Mat. 12, 50).

Klausimai ir Atsakymai

Turėsime savo laivyną. Kaune įvyko pasitarimas Lietuvos prekybos laivyno steigimo reikalui. Pasitarime dalyvavo valdžios ir stambiųjų ekonominių organizacijų atstovai. Susirinkimas konstatavo, kad laivyno steigimo reikalas jau yra visiškai pribrendęs, ir nutarė laivyną steigti, įsigijant po vieną kitą laivą. Tam dalykui įvykdyti sudarytas komitetas: iš "Maisto" b-vės, Finansų ministerijos, Lietūkio, Pienocentro sąjungos ir Liet. Jūrininkų sąjungos atstovų. Taigi, greit tikimasi susilaukti Lietuvos laivyno. Esant savo laivynui, padidėtų mūsų prekių eksportas ir nereikėtų naudotis svetimais laivais. Be to, iš laivyno būtų nemaža pelno.

Vilkaviškis. Sausio mėn. pasklidó liūdna žinia, kad išeina iš Vilkaviškio "Žiburio" gimn. prefektas kun. J. Butauskas ir direktorius p. A. Juška. Liūdi visa Vilkaviškio katalikiškoji visuomenė, o ypačiai L. K. Moterų dr.-ja, kurios kun. J. Butauskas buvo dv. vadas; liūdi taip pat ir del dr. Juškos, to taip uolaus katalikų veikėjo.

L. K. Moterų dr.-jos Vilkaviškio Rajono valdyba reiškia šiems visuomenės katalikų Veikėjams širdingiausią padėką.

Menas mokslievių tarpe. Zarasai. Vasario 2 d. ateitininkai su didžiausiu pasisekimu suvaidino dr. J. Griniaus 5 veismų dramą "Sąžinė." Rengėjų, matyti, darbui nesigailėta nei laiko nei atsidėjimo. Kaip iš technikos taip ir iš vaidybinės pusės drama pastatyta gerai. Iš žymesnių aktorių reikia paminėti p. Petr. Pov. Barzdą, (Romualdo rolėje), sukūrusi tikrai gilaus tragiko tipą. G. T. Ansimovaitė gana vykusiai suvaidino Klarą. Nemažiau vykusiai pasirodė ir kiti aktoriai. Zarasiečiai kalba, kad iš visų anksčiau statytų dramų "Sąžinė" padariusi

didžiausio įspūdžio.

Mirė jaunas mokytojas. Omentiškiai. (Vilkaviškio apskr.). Sausio mėn. 30 d. amžinai užmerkė akis Viešpatyje šio kaimo jaunas 24 metų amžiaus vaikiną a. a. Juozas Šipaila.

A. a. Juozas savo tėvliams buvo vienas sūnus tarp keleto dukrelių. Pradžios mokslą įgijo Paežerių pradžios mokykloje. Vėliau įstojo į Marijampolės Valstybinę Rygiškių Jono Gimnaziją, baigė ją 1926 m. su gerais pažymėjimais ir įstojo į Lietuvos Universitetą Medicinos fakultetą. Tačiau, jo sveikata ėjo blogyn: pasijuto plaučių džiova sergas. Apie porą metų gyveno kaime pas tėvelius. Jausdamasis šiek tiek sveikesnis, 1929 m. nutarė baigti pedagoginius kursus ir tapti mokytoju. Kiek ėjęs mokytojo pareigas Šakių apskrityje, kankinamas džiovos, grįžo Kalėdų atostogų į savo tėvelius ir, pasirgęs apie keturias savaites, mirė ap rūpintas šventais sakramentais. Atlydėtas į Paežerių koplyčią vasario mėn. 3 d. ir vietos kapuose palaidotas.

Išsėkis Viešpatyje!

Gyvasis Ražančius gyvuoja. Žem. Kalvarija. (Telšių apskr.). Kaip malonu Žem. Kalvarijoje, ypačiai Gyvojo Ražančiaus brolijos nariams. Turime mes čia Stebuklingos Dievo Motinos paveikslą, turime vedėjus Tėvus marijonus, uolius Švč. Marijos garbintojus. Tėvelis V. Dvarnauskas mūsų Brolijos reikalus rūpestingai veda; pirmais kiekvieno mėnesio sekmadieniais daromos konferencijos, iš sakyklos primenama intencija ir paaiškinti atlydai, retkarčiai šaukiamos kuopelių vedėjos pasitarti Brolijos reikalais. Be to, gerb. mūsų Direktorius išmokė mus bendrai melstis ir giedoti. Tegu Visagalis Dievas stiprina Jų jėgas ir toliau mus lavinti.